

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. 23

IN NEDERLAND 50 Cts

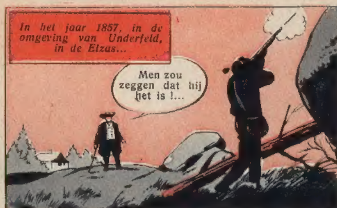
IN DIT NUMMER :

GLOBUL

LEVERT SLAG TEGEN PINNEUS, DE ZWAARDVIS

IK KRIJG JE WEL KLEIN !

HET SCHUTTERSFEEST VAN COLMAR

Suzel, werp de stukjes hout snel en zo hoog mogelijk !

BRAVO, HANS !
PANG
KLAK

Ho, Hans ! Wat een lawaai, en waarom al die kogels verspillen ? Is dat absoluut nodig ?...

Maar, moeder, ik moet mij toch oefenen, want binnen tien dagen kan ik een fortuin voor je verdienen !

ela ! Houtenbeen ! Ben jij Hans Knopp ?...
Wat wens je van mij, Schaukel ?...

Het schijnt, dat je zou willen deelnemen aan het schuttersfeest van Colmar ?...
Inderdaad !

Ik ben de beste schutter van de Elzas, en ik duld niet dat iemand de 4.000 frank, die mij toekomen, opstrijkt.

Wanneer je me op die wijze meent schrik aan te jagen, verlies je hier je tijd, Schaukel !

Schaukel mikt met zijn geweer in één hand naar het katje van de kinderen.
Kijk, ik zal je eens een staaltje geven van mijn kunde !
HALT !

PANG
Hij heeft ons katje gekwetst !

Ellendeling ! Schurk ! Had ik maar geen houten been !
Mijn poezeke ! Mijn arm, kleine poezeke !
HA! HA!

Wacht maar, ellendeling, ik zal je ook eens een staaltje van mijn kunde geven !

Een schot, en...
PING

Drie uur later staat Hans bij de burgemeester.
Die twist belooft niets goeds ! Mijn sekretaris hoorde dat die schurk je allerlei bedreigingen aan het hoofd slingerde.

Schaukel is tot alles in staat ! Meen je niet dat het toch beter ware niet aan het schuttersfeest deel te nemen ?
Schrijf mij in, mijnheer de burgemeester ! Ik verzeker je, dat ik zelfs Willem Tell zou overwinnen !

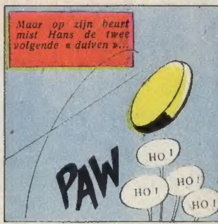
(1) Grote ronde plaasteren schijven.

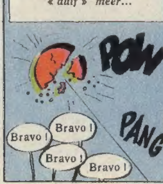

Volgende week : DE KOERIER VAN LYON

Einde

ONDER ONS VERMA

LEVE PAPA!

JULLIE weten allen dat de moeders gevierd worden de tweede zondag van de meimaand. Dat is een gelukkig gebruik dat in ere dient gehouden, want moeder moet wel eens per jaar in de bloempjes gezet worden!

Sinds enkele jaren heeft men in verschillende landen er ook aan gedacht vader (die steeds vergeten wordt) ook eens per jaar te vieren. En men heeft de tweede zondag van de maand juni uitgeroepen tot vaderdag.

Volgende zondag mag je dus niet vergeten een geschenkje, hoe klein ook, met een hartelijk woordje aan vader te overhandigen, 's morgens aan de koffietafel, of 's middags na het dessert.

Ik ben er van overtuigd, dat vader door dit onverwachte gebaar zal ontroerd zijn, en er zich meer dan anders rekenschap zal van geven dat zijn kinderen werkelijk van hem houden.

Vader moet soms wel eens zijn gezag doen gelden en straffen uitdelen, maar denk niet dat hij daarom minder van je houdt! Hij denkt aan alles wat enigszins belangrijk is voor je: je gezondheid, je studies, je toekomst, enzomeer.

Wat een vader zich vooral ten doel stelt is van zijn zonen mannen te maken die hun weg zullen kunnen gaan in het leven met een sollede dosis wetenschap, ervaring en menselijke eigenschappen.

Tracht je vader niet te ontgoochelen, en vergeet hem volgende zondag niet van ganser harte te vieren!

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE uitgeverij « De Sikkel », van An-werpen, stuurde ons een werk v Bert van Kerckhoven, die voor het N.I. de reis van koning Boudewijn in Kon heeft meegemaakt, en zijn reisbelev nissen nu voor de jeugd heeft te boe gesteld. Het werk is geïllustreerd m 38 foto's van de reis, en zeer verzor uitgegeven door de bekende uitgeve « De Sikkel ». « Met de Micro in Ko go » is een vlot geschreven reportag die jongens en meisjes van 10 tot jaar met spanning zullen lezen.

Prijs gebonden : 85 frank.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Nettie Buys, Kamperfoeliestraat, 39, Bergen op Zoom, Holland, *is 13 jaar en zou graag in het Nederlands willen korresponderen met een meisje uit Brussel. Nettie houdt van zwemmen en gymnastiek.*

Loes Pennekamp, Ferdinand Bolstraat, 46, Utrecht (Nederland), *11 jaar, zou graag in het Nederlands korresponderen met een Belgisch meisje. Loes houdt van zwemmen en rolschaatsen. Ze verzamelt postzegels.*

Anneke Hamelink, Ferguson, Aruba (Oranjestad) Nederlandse Antillen, *zoekt een korrespondentievriendin van ongeveer 12 jaar uit Nederland.*

Betsie Nuyten, Vlierstraat, 38, Bergen op Zoom, *zoekt een Brusselse korrespondente van ongeveer 14 jaar. Betsie houdt veel van zwemmen en gymnastiek.*

Marc Prescott, rue Brock, 565, Drumondville (Quebec) Canada, *zou (in het Frans) postzegels willen ruilen.*

Michel Pelletier, avenue Holfe, 278, Ste Foy P.Q. (Canada), *12 jaar, interesseert zich voor het ruilen van postzegels en voor sport. (Schrijven in het Frans.)*

Hélène Samson, avenue Princesse Elisabeth, 158, Schaarbeek, *zou in het Frans met een Hollands meisje van 13 à 16 jaar willen korresponderen. Hélène houdt veel van sport.*

Catherine Vandepitte, Heilig Hartlaan, 17, Oostende, *zou graag willen briefwisselen met een Kuifjeslezeres van 11 à 13 jaar. Catherine zelf is twaalf jaar. Liefst zou zij korresponderen met een lezeres uit Italië, Spanje of Frankrijk in het Nederlands, Frans of Engels. Catherine houdt veel van lektuur en verzamelt postzegels.*

Miep de Kort, Potterstraat, 22bis, Bergen op Zoom, *zoekt eveneens een korrespondentievriendin uit Amsterdam. Leeftijd : 14 jaar.*

Riet Post, Oostendamstraat, 58, Rotterdam-Zuid (Nederland), *zou graag willen korresponderen in het Frans met een Kuifjeslezeres van 16 à 17 jaar.*

André Cassiers, Helmstraat, 12, Borgerhout (Antwerpen), *zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezers van 14 à 15 jaar om postzegels te ruilen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

Jeannine van der Elst, Walravenslaan, 34, Dilbeek (Brussel), *is 16 jaar en zou graag willen korresponderen met meisjes van haar leeftijd uit Duitsland, Zuid-Afrika, Indonesia, Canada of Frankrijk. Jeannine verstaat Duits, Engels, Frans en Nederlands.*

VOLGENDE WEEK

ONS BOEIEND TEKENVERHAAL :

DE KOERIER VAN LYON

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

BIJ DE SOLDATEN

Sergeant : Zeg me eens, wat voor een zintuig kun je onmogelijk missen bij schietoefeningen ?
Soldaat : Dat... dat weet ik niet, sergeant.
Sergeant : Wat staat er links en rechts van mijn neus ?
Soldaat : Sproeten, sergeant !

★

Luitenant : Hoe komt het dat ik je gisteren in burgerklederen heb gezien ?
Soldaat : Omdat de boom waarachter ik stond te dun was.

OP HET GERECHTSHOF

— Maar meneer, waarom hebt u die dikke knuppel in godsnaam toch meegebracht !
— Edelachtbare, in de brief die u me schreef stond er, dat ik een verdedigingsmiddel moest meebrengen.
(G. Gillemat, Rumst.)

HET RECEPT

Dokter : Heb je mijn recept gevolgd ?
Zieke : Had ik het moeten volgen, ik was reeds lang dood en begraven.
Dokter : Hoe zo ?
Zieke : Het is verleden week door het venster van de derde verdieping gewaaid...
(Christian Peere, Gent.)

HET KON NIET ERGER

Meester : Wat was het ergste van de zondvloed ? Gij Jantje.
Jantje : Dat er nog geen paraplu's uitgevonden waren, meester !
(Renaat De Wit, Brussel.)

HIJ WIST HET

Chef : Heeft de boekhouder je ook al gezegd wat je moet doen ?
Nieuwe bediende : Ja, mijnheer, hij heeft mij gezegd te zorgen, dat ik wakker word als u binnenkomt.

NIET MIS

Moeder kwam even een kijkje nemen omdat de kinderen zo stil waren. Ze kropen door de kamer en maakten allerlei knorrende geluiden.
— Wat doen jullie toch ?
— We spelen olifantje, mama. Doe je ook mee ?
— Goed, maar wat ben ik ?
— Jij bent de lieve oude dame, die de olifanten nootjes en snoepjes geeft.

IN DE TREIN

Reiziger : Mijnheer, daar binnen zit een krankzinnige. Hij probeert me wijs te maken dat hij Napoleon is.
Treinwachter : Maak je maar niet ongerust. Het volgend station is Waterloo.
(Bartholomeus Huygh, Vlezenbeek.)

IN DE KLAS

— Je weet niets, helemaal niets ! riep de onderwijzer.
— Juist, daarom kom ik naar school !

AAN ZEE

JAN ziet voor het eerst de zon ondergaan in zee.
— Moeke, kruipt de zon iedere avond in het water ?
— Ja, jongen.
— Hoe krijgen zij haar dan 's morgens droog genoeg om ze opnieuw aan te steken ?

DE TEST VAN DE WEEK : HEB JE GEDULD?

WIE geduld heeft is kalm, volhardend en heeft hoop op de toekomst. Wie gewapend is met deze kwaliteiten, mag er van overtuigd zijn gelukkig door het leven te gaan. Wie op onderstaande test antwoordt, weet meteen of hij geduldig is of niet. ALTIJD (3 punten), SOMS (1 punt), NOOIT (0 punten).

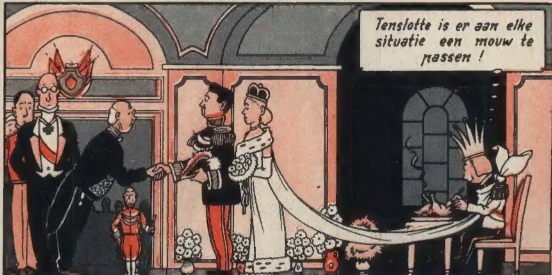
1. Blijf je kalm als je erg lang moet wachten ? . . ..
2. Kan je tien knopen uit een touw doen zonder een zenuwkrisis te krijgen ? . . . .
3. Kan je aan je vriend, die iets niet verstaan heeft, drie keer hetzelfde uitleggen zonder je kalmte te verliezen ? . . . .
4. Wanneer je een rebus, raadsel of kruiswoordraadsel tracht op te lossen, heb je dan het geduld om drie, vier of meerdere keren te herbeginnen ? . . . .
5. Wanneer je een geschenk ontvangt, heb je dan het geduld om het touwtje er netjes af te doen en het papier op te vouwen alvorens de inhoud van het pakje te bekijken ? . . . .
6. Iemand moet je vergezellen, doch is nog niet gereed. Wacht je zonder van ongeduld van de ene voet op de andere te springen . . . .
7. Vertrek je op tijd en niet twee uur te laat als je een trein moet nemen ? . . . .
8. Bewaar je bij gezelschapsspelen je kalmte als je tracht je het uit te houden tot je gewonnen hebt ? ....
9. Je gaat naar een toneelstuk. De pauze duurt eens zo lang dan het aangekondigd is op het programma. Blijf je kalm ? . . . .
10. Je moet aanschuiven in de rij. Ben je in staat kalm je beurt af te wachten ? . . . .

Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan hoorde een motor. Hij liep naar het midden van de rivier en zwaaide met de armen. Een van die mysterieuze platformen verschijnt aan de hemel...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

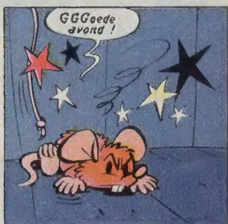

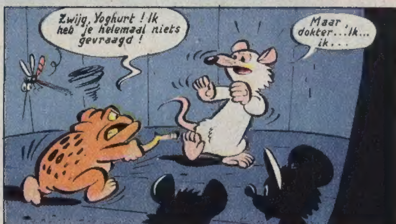

(Wordt voortgezet.)

SMAKELIJK

EEN dierentuin kan men vergelijken met een aards paradijs, want mensen en dieren leven er met elkaar in vrede. Er zijn echter tralies aan dat aards paradijs, de tijger kan z'n weg niet banen door de wildernis op zoek naar een prooi, de adelaar stijgt niet in de wolken. De vrede die er heerst kan het gemis aan vrijheid wellicht enigszins vergoeden.

Kom baasje, proef ook maar wat bismuth. Niets zo goed als je een indigestie hebt gehad !

DE dieren van de Zoo voeden is een heel probleem en niet alleen de hoeveelheid speelt een rol, maar ook de kwaliteit. De meeste dieren komen uit een tropisch klimaat, de koude, de mist en de regen van onze streken zijn niet van aard om hun gezondheid te bevorderen. Het is heel moeilijk hen te vangen en ze kosten heel veel. Het komt er dus op aan hen zodanig te verzorgen en te voeden dat ze gezond blijven. Iedere gast van de dierentuin krijgt het voedsel dat hem past, dat hij graag lust, dat hem de nodige calorieën geeft om bestand te zijn tegen de koude en de tuberculose te weren.

MELK EN LEVERTRAAN

DE olifant heeft altijd honger en met een lijf als het zijne is dat begrijpelijk. Hij krijgt iedere dag tweehonderd kilo vers groen of 100 kilo gedroogde bladeren, daarbij komen 5 of 6 kilo gerst of haver, wat olie en zout. Broeder olifant drinkt 150 liter water per dag.

De leeuw is een vleeseter en 7 kilo per dag is niets te veel. Men schotelt de leeuw niet iedere dag het fijnste hapje van het rund voor, maar het vlees moet toch goed zijn, van een gezond beest. Vlees dat een reukje heeft zal de leeuw niet aanraken. Af en toe krijgen de roofdieren wat melk en enkele lepels levertraan.

Men meent vaak dat de herkauwers met alles tevreden zijn en men ze in leven kan houden met een handvol hooi en wat stro. Dat is een vergissing. Ze hebben haver nodig, gerst en andere graansoorten welke de vitamine E bevatten, verder wortelen

Die vriendschap is eerder zeldzaam. Ze schijnt in dit geval echt en hecht te zijn.

Laat ons met rust, we hebben zo'n slaap, zeggen de twee kleine luipaarden van de Kopenhaagse Zoo.

VRIENDEN !

en zout. De antilopen krijgen hun portie braamstruiktakken en verse sla, de rendieren korstmossen.

De giraffe is een zeer delikate dame, ze krijgt droog voedsel, verse sla en bovendien flinke hoeveelheden acaciablaren, want die vormen haar lievelingsschotel. Ze krijgt ook wel eens porridge en fijngestampte maïs.

HONIG VOOR DE BEREN EN MELKCHOCOLADE VOOR DE APEN !

BEREN zijn groot, zwaar en oersterk, toch eten ze niet zo veel als men denken zou, zelden vlees, ze zijn tevreden met groenten, fruit en natuurlijk honig.

De zeehonden, de zeeleeuwen en de pingoeins eten haring en makrelen. Geef hen echter nooit platte vissen, zoals schol of pladijs, want dat kan dodelijke gevolgen hebben !

Apen snoepen graag en het gebeurt vaak dat hun maag 's maandags niet helemaal in orde is omdat ze 's zondags, de grote bezoekdag, te veel gesmuld hebben. Hun gezondheid bezorgt de direktie en de geneesheren van de Zoo vaak hoofdbrekens. Hun dagelijks rantsoen bestaat uit bananen, vijgen, gekookte aardappelen, soms wat rauw vlees, sla en vers fruit. Ze hebben suiker nodig en daarom krijgen ze af en toe een reep lekkere melkchocolade.

In de Antwerpse zoo mag je de dieren niets anders te eten geven dan de pakjes met chocolade, nootjes, bananen en andere versnaperingen die je ter plaatse koopt. Dat heeft zijn goede reden. Te veel kostbare en mooie dieren stierven of moesten geopereerd worden, omdat de bezoekers hen bedorven voedsel hadden toegestopt of harde voorwerpen, o.m. nagels, die alles behalve geschikt zijn voor de maag van een giraffe, aap of leeuw. Alle dieren zijn lekkerbekken op hun manier !

Baby-ijsbeer wordt verwend. Iedere dag krijgt hij een doos lekkere honig.

Dit zijdeaapje (of wistiti) weegt slechts 170 gram. Het is ziek geweest en krijgt voedsel met de druppelteller : eigeel, melk, druivensuiker en... penicilline.

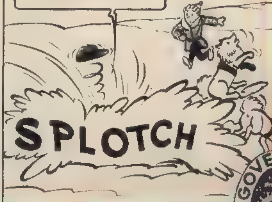

Deze welpen worden nog door hun moeder gezoogd. Het duurt echter niet lang meer of ze hebben iedere dag enkele kilo's vlees nodig.

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELTRAPPER

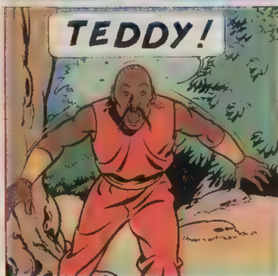

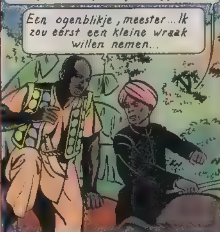

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS
DE ZWARTE

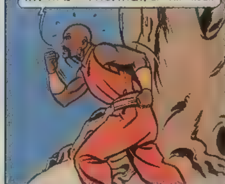

TEDDY!

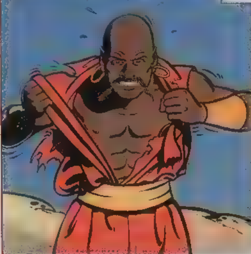

Gopal en Mustapha lagen reeds lang op loer naar hun prooi, en de arme Teddy wordt door de neger geboeid....

Ho!.. Teddy!.. Ben je daar ook ?... Indra hangt aan de andere kant!..
Die schurken!.. Je hebt zeker veel pijn ?...

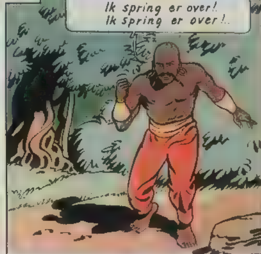

Vooruit!.. Geen woord meer!.. Wij moeten nog een lange weg afleggen!...
Een ogenblikje, meester... Ik zou eerst een kleine wraak willen nemen...

En Mustapha gaat boven op de olifant staan om Tarass met Teddy te tarten ...

Dit schouwspel maakt de reus razend!.. De haat en de wanhoop vervormen zijn gelaat....
HA!.. ZE TREKKEN ER VAN ONDER

Hij barst van woede ....
Hij rukt zijn kleren aan flarden....

...werpt ze weg....

De reus verliest alle zelfbeheersing !...
Ik spring er over!. Ik spring er over!..

En in zijn dwaze, opwinding loopt hij recht naar de ravijn toe, om er over te springen....
De ongelukkige loopt een gewisse dood tegemoet ....

TALISMAN

Teddy, die aan de andere kant van de ravijn staat, wordt door de olifant van Gopal en Mustapha gegrepen. Tarass Boelba moet machteloos toezien...

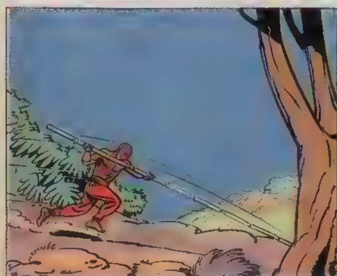

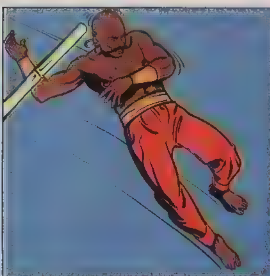

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

IS HET DE STEM VAN STENNER

Met de hulp van Stenner kon Gauvin ontsnappen. Hij vlucht met de wagen van de spionnen. Een dom ongeluk verplicht hem echter de helse rit te onderbreken. De Argentijnse politie zit Serge op de hielen...

SERGE kwam, Goddank, zonder een schrammetje uit dit avontuur. Hij sprong uit de wagen om zich te verbergen in de duisternis van de savanna die zich langs de weg uitstrekte. Het was hoogtijd. De chauffeur van de wagen, die uit de tegenovergestelde richting kwam, had het ongeluk gezien. Hij stopte dus, draaide en reed snel in de richting van de Mercedes om de inzittenden hulp te bieden. De agenten op hun motorfiets, die volgens de mening van Serge de koers hadden gestaakt, naderden snel. Het gehuil van de sirene klonk luid en schrikaanjagend door de nachtelijke stilte.

ZONDER zich te bekommeren om de wortels waarover hij struikelde, de dorens die zijn handen verwondden en zijn broek aan flarden reten, liep Serge voort in de hoop een schuilplaats te vinden waar hij veilig zou zijn voor de koplampen van de motorfietsen. Niemand had hem uit de wagen zien springen, dus bestond er een kans dat hij tussen de mazen van het net zou glippen, ditmaal althans. Uitgeput, hijgend en badend in het zweet liet hij zich eindelijk plat achter een struik vallen...

De politieagenten waren nu bij de Mercedes. Zij stopten en stapten af. Zij bekeken de Mercedes aandachtig en schudden niet begrijpend het hoofd. Gauvin kon natuurlijk niet horen wat ze zegden, maar je hoefde niet veel verbeelding te hebben om hun dialoog te kunnen samenstellen. Zij vroegen zich natuurlijk af waar de chauffeur van de wagen, die véél té snel reed, wel mocht gebleven zijn? Ze beraadslaagden heel lang. Ten slotte stapte een van hen weer op z'n motorfiets en reed in de richting van La Plata. Hij zou ongetwijfeld verslag uitbrengen bij zijn oversten en bevelen krijgen. Z'n kameraad leunde intussen onverschillig tegen het spatbord van de wagen en stak een sigaret op. Serge had geen enkele reden om langer op die plek te blijven liggen. Integendeel. Toen hij opstond, hoorde hij echter het geronk van een auto die uit de richting van Magdalena kwam. Hij maakte zich zo klein mogelijk en wachtte in spanning af. Enkele minuten later stopte de onbekende auto juist waar de weg opgebroken was. Een man stapte uit die wagen en liep snel op de Mercedes toe.

Serge voelde zijn hart in z'n keel kloppen. Het was Borchak... Hij keek naar de zware wagen en zei dan iets tot de politieagent. Te oordelen aan de gebaren was de diskutie, die tussen hen ontstond, nogal vinnig. Borchak wees met de arm naar de donkere savanna. Hij was woedend. De politieagent, die eerst heel kalm was, verloor stilaan z'n geduld. Hij maakte zich op zijn beurt boos en het geluid van die twee woedende stemmen drong zwak tot bij Serge door. Eindelijk haalde Borchak de schouders op. Hij liep terug naar zijn wagen, startte en reed pijlsnel weg.

— Hij veronderstelt dat ik te voet naar de stad zal lopen en hij wil me voor zijn, dacht Gauvin. Ik moet echter dit risiko nemen; er is voor mij geen andere keuze. Deze nacht nog moet ik Missin spreken. Ten slotte heeft Borchak toch geen duizend paar ogen. Als ik een beetje oplet, ontsnap ik wel.

In de verte zag Serge aan de hemel een rose schijn, afgeworpen door de vele lichten van de grote stad. Vol moed liep hij er op af...

DE HULPROEP IN DE NACHT

MISSIN maakte de glazen van z'n bril met hoornen montuur zorgvuldig schoon, zette de bril dan op z'n neus en bekeek Gauvin met koude blik. Het was duidelijk dat het bezoek van die jonge Fransman hem niet erg beviel.

— U kent de bevelen van « de ouwe » zo goed als ik, zei hij ten slotte tot Serge. Hier, te Buenos Aires, werkt u in de schaduw. De officiele instanties kennen u niet en niemand is gemandateerd om u te dekken. Uw geschiedenis zal natuurlijk heel wat ophef maken, maar dat zal alles geen aarde aan de dijk brengen!

De stem van Missin klonk snijdend...

— Ik zei u toch dat ik bewijzen heb, antwoordde Serge ietwat moedeloos. Ik heb twaalf foto's en als we die ontwikkelen kennen we heel de inwendige organisatie van die bandietenbende.

— En indien uw foto's mislukt zijn?

— Ik ben er van overtuigd dat ze niet mislukt zijn!

— Goed... Dan blijft er nog het probleem van Nummer één. U beweert dat u weet wie Nummer één is. Ik wil ■ wel geloven, maar z'n naam staat niet op het zwart notaboekje waarvan ■ sprak. Hoe zult u hem ontmaskeren?

— Ik heb een plan... Ik ben er van overtuigd te slagen indien u me helpt, Missin. Begrijp me toch. De zaak is ernstig en zeer gevaarlijk. We moeten onmiddellijk naar onze ambassadeur te Buenos Aires. Zodra hij de dokumenten ziet, die ik hem breng, zal hij niet aarzelen het Argentijns ministerie van Binnenlandse Zaken op de hoogte te brengen. Indien wij de toelating krijgen een huiszoeking te doen bij Brown-Sequa, is de zaak voor elkaar.

Missin knikte slechts. Hij had geen goed oog in heel die geschiedenis die zijn belangen en zijn naam in Argentinië met een slag kon vernielen... Aan de andere kant maakte hij deel uit van de Franse geheime dienst in Argentinië en was het voor hem een plicht Serge te helpen. Hij zou dit graag doen, indien Serge hem onweerlegbare bewijzen kon bezorgen.

Serge zat met stoffige kleren en een stoppelbaard tegenover Missin en volgde op diens gelaat de tweestrijd, welke deze met zichzelf voerde. Sedert vier en twintig uur had Serge niet geslapen, z'n ogen vielen haast toe van vermoeidheid en hij voelde dat de moed hem in de schoenen zonk. Waartoe had al zijn moeite gediend ? Waarom had hij al die beproevingen doorstaan als de zaak, die hij zo goed begonnen was, nu strandde op de onwil en de twijfel van die lakse agent ?

— Goed, sprak Missin eindelijk. We hebben enkele uren tijd. Rust uit, m'n beste kerel, u hebt het groot nodig. Morgen zullen we er nog eens over praten.

Serge stond op en liep wankelend naar de deur van het vertrek. Op het ogenblik dat hij ze openen wou, rinkelde de telefoon. Missin haakte af. Een ogenblik later kon men de schrik en de verveeldheid van z'n gelaat aflezen...

— Het is Stenner. Hij wil je spreken.

Met bevende hand nam Serge de hoorn aan...

— Hallo, Stenner ? Wat is er aan de hand ?

— Niets ! Ik wou alleen maar weten of je wel veilig toegekomen was. Hier staat alles op z'n kop. Men heeft gezworen je te hebben. Pas op, kerel. Men verdenkt me, maar men verdenkt Pat en Fernando ook. Totnogtoe had ik geen moeilijkheden.

— Vanwaar telefoneer je me ?

— Vanuit een telefoonhokje op de avenida de Mayo.

— Ik ben je heel veel verschuldigd. Ik zal het nooit vergeten.

— Spreken we daarover niet meer... Als je wil antwoorden op m'n vraag, acht ik me ruimschoots vergoed... WIE IS HET ?

Serge aarzelde een sekonde. Waarom zou hij aan Stenner de identiteit van Nummer één verbergen ?

— Het is Brown-Sequa, de direkteur van « La Ciudad ».

De Argentijn kon een kreet van verrassing niet onderdrukken. Dan hoorde Serge een vreemd en verdacht gerucht aan het andere einde van de draad... een langgerekt gegrom. Hij kon niet uitmaken of het van woede of van pijn was...

— Hallo ? Gauvin ?... Ben je er nog ?

Serge verbleekte. Die stem... die stem... ZIJ GELEEK OP DE STEM VAN STENNER MAAR SERGE WAS ER VAN OVERTUIGD DAT HET DE STEM VAN STENNER NIET WAS !

VOLGENDE WEEK :

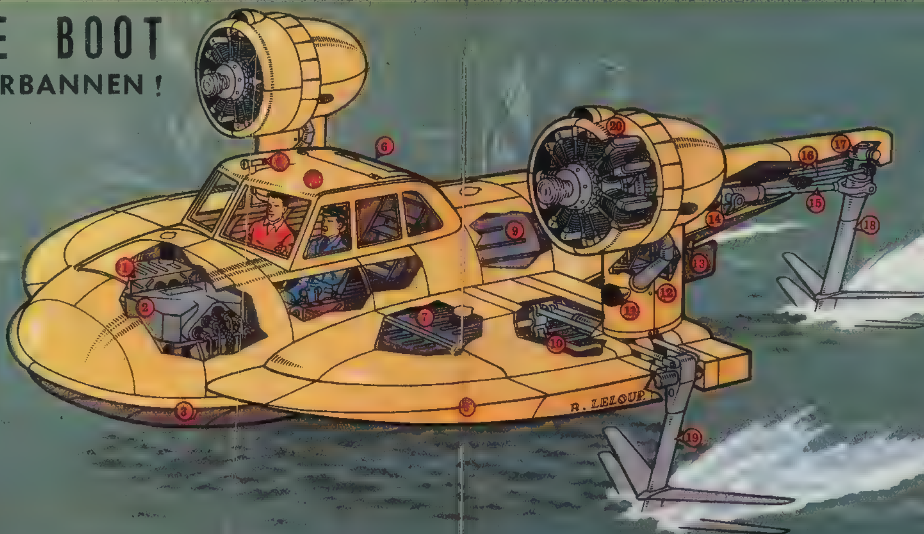
KRIJGSRAAD IN DE VROEGE MORGEN

EEN GEVLEUGELDE BOOT

DE ZEEZIEKTE WORDT VERBANNEN!

NIET alleen te land en in de lucht wenst men steeds sneller, veiliger en makkelijker te reizen, doch ook te water. Om te water sneller en veiliger te reizen en meteen de zeeziekte uit te schakelen, hebben de konstrukteurs al heel wat proefboten te water gelaten. Al deze proefkonijntjes hebben een enigszins vreemde vorm, een van de eigenaardigste tuigen is de « boot op stelten », in de letterlijke betekenis te nemen, natuurlijk! De benaming geeft trouwens het beeld niet helemaal juist weer. « Gevleugelde boot » is beter. De boot is inderdaad voorzien van vleugels die hem uit het water heffen en het stampen en het slingeren uitschakelen.

Hier zie je dan de « Hydrofoil » (hydro : water, foil : vleugel), het snelste type in zijn kategorie. De « Hydrofoil » wordt gestuwd door twee motoren met ieder een vermogen van 450 PK die de boot een snelheid van 120 km per uur geven. Hij heeft drie groepen van drie vleugels in V, die boven elkaar staan en die hem bij het versnellen uit het water heffen. Bij maximum snelheid blijft alleen de laatste vleugel onder water. Om het varen in ondiep water mogelijk te maken, staan de vleugels schuin naar omhoog. Men onderzoekt de mogelijkheid om een paketboot te bouwen naar het model van de « Hydrofoil » die een snelheid van 70 km per uur zou kunnen bereiken. De passagiers zouden veilig reizen en de zeeziekte zou tot het verleden behoren. Wie dit laatste euvel vreest, wacht dus nog om een zeereis te maken tot die revolutionnaire paketboot kant en klaar is.

LEGENDEN :

1. Oliereservoir.
2. Oliepomp van het systeem om de vleugels op te halen.
3. Romp geschikt voor het varen in ondiep water.
4. Snelheidsmeter.
5. Stuurhut.
6. Toegangsluik naar de stuurhut.
7. Benzinereservoir.
8. Romp van het « buiten boord » type.
9. Groot benzinereservoir.
10. Commandosysteem om de vleugels naar buiten toe op te heffen.
11. Olieradiator van de motor.
12. Steun van de motor.
13. Roer dat gebruikt wordt bij geringe snelheid.
14. Cylinder en zuiger van het systeem om de vleugels op te heffen.
15. Commandostaaf die de vleugels naar achter opheft.
16. Commandostaaf van de vleugels achteraan.
17. Spil en aanhechtingspunt van de vleugels achteraan.
18. Vleugels achteraan die dienst doen als roer.
19. Zijdelingse vleugels.
20. Motor van 450 PK.

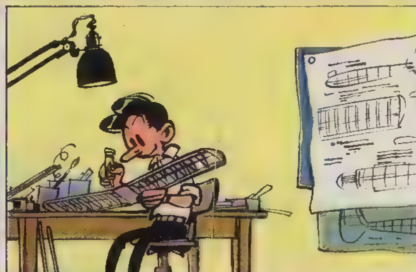

De fratsen van Ton en Tinneke

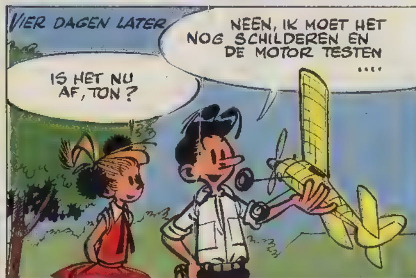
DOOR Franquin

IN HET RIJK DER FANTASIE

VAN begin juni af kregen de Vlaamse televisiekijkers, en dan natuurlijk speciaal de jongens en meisjes, een nieuwe T.V.-strip van Willy Vandersteen « Het Geheim der Gladiatoren ».

Als inleiding voor de vierde T.V.-strip filmden wij een reportage in de studios van Willy Vandersteen. Aan de jongens en meisjes die de gelegenheid niet kregen deze reportage op het T.V.-scherm te zien, vertellen wij wat het scherpe oog van de camera in de werkkamer van de vader van Suske, Wiske en Lambik heeft ontdekt.

HET eerste wat opvalt, wanneer men in het rijk der fantasie binnendringt (en zo mag men toch het studio van Willy Vandersteen noemen) is het decor. De lenzen van de camera ontdekken aan de muur een scouts-eremedaille. Willy Vandersteen is jarenlang scout geweest en verdiende deze eremedaille voor een paar jaar, door het leveren van een originele almanak aan die beweging, die hij nog altijd in zijn hart draagt, omdat hij er met veel mooie herinneringen aan verbonden blijft.

Een beetje verder aan dezelfde muur hangt een gebeeldhouwd medaillon van zijn dame. Dit is een van de werken van Willy Vandersteen, wiens vader beeldhouwer was. Vader Vandersteen heeft gehoopt dat zijn zoon ook zou beeldhouwer worden, en Willy heeft inderdaad veel uren gesleten in het atelier van zijn vader en op de beeldhouwersstellingen in het Antwerpse.

Wat verder nog opvalt, zijn de figuurtjes van Lambik, Suske, Wiske en tante Sidonie, die in verschillende grootten uitgevoerd werden, in porselein, plaaster en plastic.

In alle hoeken van de studeerkamer vindt men kranten en tijdschriften, niet alleen uit eigen land, maar ook uit Portugal, Duitsland, Spanje, Italië, enz. In al deze landen verschijnen de avonturen van Suske en Wiske in de krant, net zoals in Noord- en Zuid-Nederland.

Het mooiste stuk in de studio is een paneel, waarin Willy Vandersteen zijn « wapens » heeft opgehangen ! Het zijn geen doodgewone jachtgeweren, maar speciale harpoenen, waarmee hij voor enkele jaren op onderwaterjacht toog in de Middellandse Zee.

Aan een andere kant van de wand hangt een kleine gravure. Op deze gravure staat het kasteel van Beersel afgebeeld. De T.V.-kijkers kennen deze gravure, want de Vlaamse Televisie gebruikte ze als diapositief bij de uitzendingen van « De Schat van Beersel ».

Het modernste voorwerp in het tekenatelier is wel een expressionnistisch schilderij met frisse, moderne kleuren. Het is van de hand van Willy Vandersteen's enige zoon Bob, die nu reeds vijftien jaar oud is, en aan de Brusselse Sint-Lucasschool studeert.

Een van de vier wanden van de studeerkamer wordt helemaal in

Het speurend oog van de camera ontdekt in een tekening van Willy Vandersteen heel wat meer dat men er bij het doorbladeren van een album in ziet.

beslag genomen door een reusachtige bibliotheek die vol boeken en tijdschriften steekt. Er zijn maar weinig romans bij. De meeste werken zijn rijk geïllustreerd, en worden als dokumentatie gebruikt bij het tekenen van de verschillende reeksen die Vandersteen regelmatig publiceert in de binnen- en buitenlandse pers : de avonturen van Suske en Wiske, De familie Snoek, De Vrolijke Bengels, 't Prinske en Bessy.

Wanneer er over het werk van Vandersteen gesproken wordt, stelt men steeds de vraag : waar blijft hij toch al die fantasie halen ?

Wel, het dient vooreerst gezegd, dat Willy Vandersteen een man is met een sprankelende verbeelding, een geheugen van een olifant en de werkkracht van een « flandrien ». Wanneer hij een boek leest of een tijdschrift, hetzij in het Frans, Engels, Nederlands of Duits, registreert zijn geheugen, (ik zou haast zeggen « elektronisch »), de anekdoten, wetenswaardigheden, en gags, die hij in een of andere vorm in een of ander van zijn verhalen vroeg of laat zal kunnen gebruiken.

Hij laat ook geen gelegenheid voorbij gaan om al de mooie films te zien (maar zoveel écht interessante films zijn er wel niet). Wat hem ook buitengewoon van nut is, zijn zijn persoonlijke belevenissen in familiekring met vrouw, kinderen en vrienden, zijn reizen en relaties met mensen van zijn slag.

In zijn jeugd heeft Vandersteen veel aan sport en camping gedaan, en het is aan dit gezonde en evenwichtige jeugdleven te danken, dat hij thans zo veel fysische reserves heeft om jaar-in, jaar-uit zo hard te werken. Want zijn werkkracht en produktie is eenvoudigweg enorm ! En wie denkt dat hij ook maar één week voorsprong heeft met een of ander verhaal, die is mis ! Alles wordt van dag tot dag afgeleverd onder het voortdurende aandringen van drukkers en redaktiesekretaressen...

Niet alleen de originele tekeningen worden gebruikt, er zijn ook de « intervals » of tekeningen die bijgemaakt worden ten behoeve van de film. Hier een « intervalist » aan het werk.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE GEBOORTE VAN ROME

IN den beginne was het niets anders dan een stipje op de antieke wereldkaart. Dit stipje echter breidde zich uit als een olievlek en bedekte weldra een groot stuk van de toen bekende wereld. Dit stipje heette Rome. Rome werd « de eeuwige », de machtigste en rijkste stad ter wereld. Overal deed zij haar invloed gelden.

3. — VAN GODDELIJKE AFKOMST

DE legende wil dat Romulus en Remus van goddelijke afkomst zijn. Langs grootvader stamden zij af van de koningen van Alba Longa. Numitor was van de troon geworpen door Amulius, die de kinderen te vinden legde. Romulus en Remus doodden Amulius en zetten Numitor terug op de troon. Zij mochten dan een stad stichten.

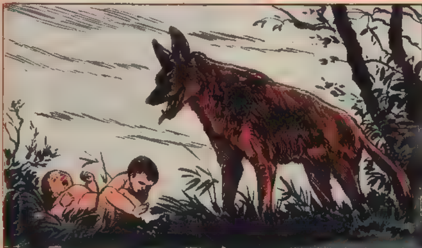
1. — HET SCHIEREILAND.

ITALIE was een mooi, maar arm schiereiland. Van de zee maakten de bewoners van dit land niet veel gebruik, zij voelden zich niet aangetrokken tot de zeevaart. In de Povlakte woonden de blonde Galliers, in de vlakte van de Arno de geheimzinnige Etrusken, in het Zuiden hadden de Grieken de mooie steden Tarente, Sybaris, Messina, Syracuse. De rest van Italië was bewoond door de Itali. Deze waren eerder klein van gestalte, sober en dapper. De vlakte van de Tiber heette Latium, vandaar de naam van zijn bewoners, de Latijnen. En er waren de zeven heuvels, Ruma geheten, en daarop werd de stad gebouwd wier naam weldra zou klinken als een klok : Rome.

4. — DE GIEREN

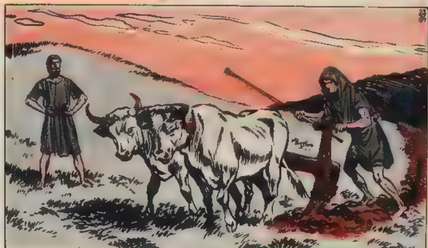
DE stichting van een stad gebeurde volgens een heilige ritus. Men moest de goden raadplegen in de vlucht van de vogels. Romulus en Remus gingen naar de plaats waar zij door de wolvin gered waren. Zij wilden weten wie van hen beiden door de goden uitverkoren was. Remus stond op de Aventinusheuvel en keek naar de hemel. Weldra zag hij tien gieren. Hij meende reeds dat hij uitverkoren was als stichter van de stad, maar Romulus die op de Palatinusheuvel stond, zag twaalf gieren. Hij zou dus de stichter wezen van de stad, die zijn naam zou dragen.

2. — DE WOLVIN

OP zekere dag, zo vertelt de legende, daalde een wolvin van een van de zeven heuvels, die van het Capitool, en wandelde langs de Tiber. Daar ontdekte zij twee boorlingen. De wolvin had medelijden met de wichten en zij zoogde hen. De jongens, een tweeling, werden groter en ze werden opgenomen door een herder, die hen verder opvoedde en hen de namen Romulus en Remus gaf. Het beeld van de wolvin staat nog steeds op het Capitool...

5. — DE HEILIGE VOOR

ROMULUS nam een ploeg, die getrokken werd door een witte koe en een witte stier, en hij ploegde een voor rond de Palatinusheuvel. Hier zouden de muren van de stad verrijzen en niemand mocht er voorbij zonder heiligschennis te plegen. Remus was woedend en om zijn broer te plagen sprong hij over de voor. Dat was te veel ! Romulus doodde zijn tweelingbroer. Dit zou gebeurd zijn in het jaar 753 voor Christus.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

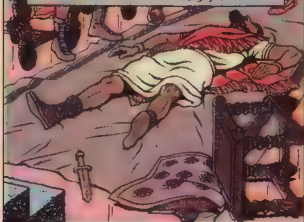

Tijdens een stormachtige vergadering moest Arbaces het hoofd bieden aan de notabelen.

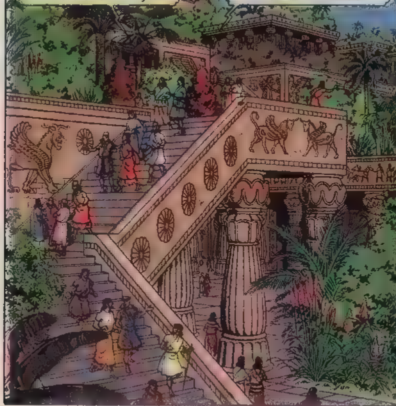

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De inwoners van Wood City zijn er heilig van overtuigd dat zij door de Indianen zullen belegerd worden en organiseren de verdediging van hun stad...

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

EEN GROOT RENNER WORDT SPORTJOURNALIST

ALS Louison Bobet aan het praten gaat, is er geen speld meer tussen te krijgen. Dan kan zelfs zijn broer Jean, die nochtans leraar is, geen woord meer inbrengen. Weet je welke twee jonge Belgische wielrenners op Louison Bobet de sterkste indruk nalieten ? Rik Van Looy en Willy Vannitsen. Men herinnert zich nog de prachtige overwinning van Rik Van Looy in de koers Parijs-Brussel en zijn loopbaan begint nog maar pas, ten minste bij de beroepsrenners, want als liefhebber heeft Rik Van Looy niet minder dan 84 overwinningen op zijn naam geschreven.

Twee jonge Belgische renners waarop de hoop van alle liefhebbers van de wielersport is gevestigd : Rik Van Looy (links) en Willy Vannitsen (rechts).

BOBET stelde aan Rik Van Steenbergen deze vraag : « Rik, is het waar dat je op de weg de snelste sprinter ter wereld bent ? ». Rik Van Steenbergen antwoordde hierop : « Ik kan vlug rijden als het moet, maar er is bij ons een jong renner die vlugger kan sprinten dan ik. Hij heet Vannitsen ». Vannitsen is nog maar pas twee en twintig jaar, en het is inderdaad beter hem niet mee tot bijna aan de eindmeet te nemen, want dan wordt men door zijn zeer vlugge sprint verslagen. Wanneer Rik Van Steenbergen zegt dat Vannitsen vlugger kan sprinten dan hij, moet het waar zijn. Hij heeft er zelfs aan toegevoegd dat, wanneer Vannitsen zich zou specialiseren op de piste, hij beslist wereldkampioen in zuivere snelheid zou worden.

HET staat dus thans wel vast dat Louison Bobet niet zal deelnemen aan de Ronde van Frankrijk. Ik vroeg aan Louison en aan zijn broer Jean wie, volgens hen, overwinnaar kan worden van de Ronde ? Jean antwoordde mij zonder aarzelen : **Stan Ockers.** Onze wereldkampioen geniet inderdaad nog steeds een goede faam. Hij is thans 36 jaar en toch aarzelen de mensen die er iets van afweten niet hem aan te duiden als toekomstig overwinnaar van de Ronde. Sedert het begin van het wielerseizoen heeft Stan Ockers bewezen dat hij zijn regenboogtrui dubbel en dwars verdiende.

ZOALS wij reeds eerder hebben gezegd is het weinig waarschijnlijk dat Stan Ockers aan de Ronde deelneemt. Wij betreuren dit zeer erg. Indien wij dit jaar de nederlaag lijden, is dit niet omdat wij geen goede krachten hebben, maar omdat zij slecht werden gekozen.

In het buitenland zou men jonge krachten wensen zoals wij er thans bezitten. Jammer dat wij ze niet allemaal kunnen inzetten. Inderdaad, iedere vreemde ploeg mag slechts tien renners tellen. De Fransen echter krijgen het recht een of twee regionale ploegen in te zetten.

FAUSTO COPPI WORDT JOURNALIST !

COPPI, het Italiaanse idool, was verplicht alle contracten voor dit jaar te annuleren. Coppi is sedert geruime tijd ziek en de geneesheren hebben hem ten sterkste afgeraden nog te rijden. Moest hij op dit ogenblik deelnemen aan een wielerwedstrijd, zou dit zijn volledige ineenstorting voor gevolg hebben. Coppi heeft een overeenkomst afgesloten met een Milanese sportkrant en zal tijdens de komende Ronde van Frankrijk iedere dag een verslag schrijven. Wat de Milanese krant hem daarvoor betaalt is een geheim, maar wat de krant vraagt aan andere bladen, die belangstelling koesteren voor het proza van Coppi is al bekend : duizend gulden per dag !

Wij vrezen dat wij de tekst van Coppi niet zullen kunnen betalen !...

TWINTIG JAAR LATER

Lodewijk XIII en Richelieu zijn dood. Mazarin heerst nu over Frankrijk. Hij stuurde een vriend d'Artagnan met een opdracht naar de Bastille.

ROCHEFORT KOMT TERUG

(7) VOOR de goede gang van zaken, moeten wij hier vertellen dat d'Artagnan vrede had gesloten met zijn oude vijand, de graaf van Rochefort, en voor deze laatste zelfs een warme sympatie had opgevat. Zoals bijna iedereen te Parijs, wist hij niet wat er van de rechterarm van wijlen Richelieu geworden was. Toen hij deze in de Bastille vond, was zijn verbazing erg groot. Zodra zijn gevangene in de koets zat, stapte hijzelf ook in en gaf het bevel om te vertrekken. « Rochefort, murmelde hij, en sloot hem in de armen. Voor de drommel, ik had niet gedacht je hier weer te zien ! » De graaf glimlachte melancholisch en haalde de schouders op...

(8) ACH ! Wat wil je ? Ik was immers de vriend van Richelieu. Toen deze verdween heeft de koningin door tussenkomst van Mazarin wraak genomen op al diegenen die haar grote vijand trouw hadden gediend. Maar, waar voer je me heen ? » — « Naar het paleis van de kardinaal ! antwoordde de Gascogner. Zijne Eminentie wenst je te zien. Ik weet niet waarom, maar als Mazarin je laat roepen betekent dit dat hij je nodig heeft. En dat kan je ver brengen ! » De graaf was zeer sceptisch. « Indien je terug in de gratie van de hoge omes komt, zei d'Artagnan, vergeet mij dan niet. Ik ben nu sedert tien jaar luitenant moet je weten. » — « Dat beloof ik je ! » antwoordde Rochefort.

(9) DE vrienden drukten elkaar de hand en een vijftiental minuten later kon de Gascogner zich laten aanmelden bij de kardinaal. « Het is goed, antwoordde deze laatste ongeduldig, laat mijnheer de Rochefort binnenkomen. En verzoek d'Artagnan buiten te wachten. Ik heb nog een opdracht voor hem. » De Gascogner vond het erg prettig, want het was lang geleden dat men zijn diensten nog gevraagd had. Laten wij de Gascogner nu even aan zijn lot over en volgen wij Rochefort. Hij was sterk verouderd in die vijf jaar. Zijn haar was wit geworden. Mazarin bekeek hem medelijdend. Men wist echter niet of dit medelijden echt of slechts schijn was...

(10) DE Bastille is niet de [illegible]wezen verblijfplaats voor een man zoals u. Ik ben dan ook bereid u de vrijheid terug te schenken, mijnheer de Rochefort. Op twee voorwaarden echter : de eerste is dat u mij inlichtingen geeft over de edelman waaraan ik mij interesseer. De tweede is dat u mij in het vervolg dient. » Rochefort boog en antwoordde : « Ik luister, Eminentie ! » — « Wat denkt u over d'Artagnan ? » vroeg de kardinaal. « Heel veel goeds, Eminentie. De Gascogner heeft de koningin gered en wist zich ten slotte te verzoenen met Richelieu. Geef toe dat men daarvoor een gewiekste kerel moet zijn ! » Mazarin luisterde gretig...

(11) VERTEL me alles ! vroeg hij. Rochefort schilderde de avonturen en heldendaden van de Gascogner en zijn drie vrienden Athos, Porthos en Aramis op zeer levendige wijze. Over de geschiedenis van de diamanten gespen was hij immers nauwkeurig ingelicht... « Dat is prachtig ! murmelde Mazarin. Prachtig ! » Plotseling werd zijn gelaat echter opnieuw streng. « En nu de tweede voorwaarde. Ik wens u een post van vertrouwen te geven, mijnheer de Rochefort. U gaat naar Vincennes waar de hertog van Beaufort gevangen zit en u bewaakt hem dag en nacht. » — « Helaas ! Monseigneur, antwoordde de graaf, dat is onmogelijk ! »

(12) DE hertog van Beaufort is mijn vriend, en de Bastille verlaten om naar Vincennes te gaan is slechts van gevangenis verwisselen. » — « Het is zoals u wilt, mijnheer de Rochefort », zei Mazarin. Hij schreef enkele woorden op een vel papier en riep een deurwaarder aan wie hij dit papier overhandigde. « Vaarwel, mijnheer de Rochefort ! » zei hij. De graaf boog eerbiedig. « Ik zie, monseigneur, dat men mij terugbrengt naar de Bastille ? » — « U bent intelligent ! » antwoordde Mazarin met zeemzoete glimlach. Op het binnenplein vond Rochefort de koets en de escorte, maar hij zocht tevergeefs d'Artagnan. « Ha ! Ha ! lachte hij. Leve de vrijheid ! » en hij sprong lenig in de koets...

DE WACHT BIJ DE

HET was onze goede vriend, de dikke Boby, die ons had uitgenodigd om enkele weken te kamperen op het landgoed van zijn oom.

— Verwacht jullie niet aan een paleis, hé jongens ! had hij gezegd. Want het is veeleer een hut die sedert jaren niet meer bewoond is.

Voor een keer had Boby niet overdreven. Wij moesten logeren in een soort jachtpaviljoen, waarvan het dak voor de helft was verdwenen en enkele muren ingestort waren. Toch was er nog een plaats die ruim en goed bewoonbaar was en twee grote kelders in goede staat, waarin ten minste een halve ton ijzerwerk, flessen en wat weet ik meer lag opgestapeld.

DE omgeving zelf was prachtig. Wij woonden te midden van een uitgestrekt woud. Er was een grote tuin, een put met drinkbaar water, stookhout zoveel wij maar wensten en op ongeveer achthonderd meter van ons paviljoen een uitgestrekte vijver.

Norbert Demoor was onze chef, niet alleen omdat hij de oudste was, maar ook omdat hij werkelijk veel gezag had. Hij was verstandig en flegmatiek. Verder waren er de twee broers Goethals, Hugo Franckx en de dikke Boby. Herman Goethals had ons verblijf « Kasteel zonder zorg » gedoopt. Dat was de juiste benaming, want wij waren vrolijk en onbezorgd tot op de morgen dat er een zwarte auto stopte voor de grote poort van het landgoed.

Het was Hugo die, op dit ogenblik een hengelroede maakte, die het alarm gaf.

— Er zwerft hier een man in de omgeving die er alles behalve sympatiek uitziet zei hij. Hij kwam tot aan het hekken van de tuin en is dan op zijn stappen teruggekeerd en vertrokken met de auto, waarin nog een andere man zat.

— En wat zou dat ? vroeg Norbert.

— Niets, maar ik heb de indruk dat onze aanwezigheid hem verraste en helemaal niet beviel.

— Jammer voor hem !

Norbert vervaardigde een pracht van een stenen oven, en hij vroeg mij of ik hem niet wou helpen een grote platte steen op de juiste plaats te schuiven. Het was op dit moment dat de onbekende met grote stappen op ons toekwam. De man was groot, bruin, had een gezicht dat absoluut geen vertrouwen inboezemde.

— Wie heeft u de toelating gegeven hier te kamperen ? vroeg hij ruwweg.

Norbert lei de schop neer en stond langzaam op.

— Met wie heb ik de eer? vroeg hij.

— Ik ben het die hier vragen stel !

— Dat zie ik, mijnheer, maar ik wou graag weten met welk recht.

De man scheen een ogenblik uit zijn lood geslagen.

— Ik ben een vriend van de eigenaar van dit huis.

— Ho, maar dat treft! Dan kent u heel zeker de neef van de eigenaar die bij ons is !

Boby was niet in de omgeving en het was ook niet nodig hem te roepen, want de onbekende aarzelde en zocht blijkbaar naar zijn woorden. Dan haalde hij de schouders op en liep brommend weg.

Deze episode die wij « de vriend van de eigenaar » noemden, vermaakte ons voor een paar uur en de volgende dag waren wij het incident al vergeten. Toen volgde er echter een ander avontuur...

DE volgende morgen om tien uur schilden wij aardappelen. Boby, die zich niet speciaal geroepen voelde voor huishoudelijke karwijtjes, zocht alweer een uitvlucht om niets te moeten doen.

— Ik ga even voelen of het water al goed zou zijn voor een bad, zei hij.

Eerst lachten wij. Wij hadden de dag te voren gezwommen, dus het water van de vijver was beslist fijn. Dan schreeuwden wij hem allerlei verwensingen naar het hoofd, maar Boby trok er zich niets van aan en liep vrolijk fluitend naar de rivier toe. Een half uur later kwam hij terug en riep al van ver :

— Vandaag kunnen wij ons klein strand niet gebruiken. Er zit een hengelaar !

— Heb je met hem gesproken ?

— Neen, hij zit in een boot. Hij schijnt ook niet veel te vangen. Het is net alsof hij slaapt.

Om elf uur stonden wij allemaal, behalve Herman Goethals, die de wacht bij het kamp had, aan de rand van de vijver. Om de banbliksems van de hengelaar niet op de hals te trekken, besloten wij aan de andere kant te zwemmen. Wij wierpen echter een nieuwsgierige blik op die hengelaar en zijn boot. Hij haalde niets op, hij wierp zijn hengelroede niet opnieuw in het water, kortom hij bewoog geen vin.

VIJVER

VERHAAL VAN FRANÇOIS D'ORGEVAL
GEILLUSTREERD DOOR HENDRIK GHION

— Ik durf er een eed op doen, riep Boby, dat hij sedert een uur niet bewogen heeft.

— Maar dan slaapt hij!

— Wacht even, riep Hugo, ik zal hem eens doen schrikken.

Hij kroop bliksemsnel in een boom, zette zich schrijlings op een tak, die ver over het water hing, en liet zijn schrilste oorlogskreet over het land galmen. De hengelaar keek zelfs niet op. Henk Goethals en Norbert sprongen in het water en waren met enkele flinke slagen bij de boot. Ze hesen zich op en Norbert wierp de hoed van de visser triomfantelijk in de lucht. Wij schaterlachten.

De hengelaar was niets anders dan een ledepop, gemaakt van enkele takken, bussels stro, en oude kleren. Wij ontdekten naast de mannequin echter een vel papier waarop geschreven stond: « Woensdag 22 uur, op deze plaats. »

— Boby, kerel, je bent een genie! Heb je dat alléén klaar gespeeld in die korte tijd? riep Henk.

— Wat, ik?

— Ja, jij! Jij bent toch naar hier gekomen om eens te voelen of het water wel warm genoeg was voor een bad. Het is een goeie grap, hoor!

Maar Boby protesteerde verontwaardigd.

— Ik zweer jullie dat ik het niet gedaan heb! Ik zou er trouwens geen tijd voor gehad hebben en waar, voor de drommel, zou ik die oude kleren en die hengelroede vandaan gehaald hebben?...

— Nou, ouwe jongen, als jij het niet deed, wie deed het dan wel?

— Ja, dat weet ik niet.

— In ieder geval, zei Norbert, woensdag is vandaag. Wij konden om tien uur best een keer komen kijken.

Zo gezegd, zo gedaan. Om negen uur slopen wij stil naar de vijver toe. Wij hadden geloot om te weten wie op ons kamp zou letten en het lot had Boby aangeduid.

— Nu kan ik ten minste rustig slapen in plaats van daar op wacht te staan. Diegenen, die de grap in mekaar hebben gestoken, zullen hartelijk lachen met jullie.

Boby zei dit natuurlijk, omdat hij er in de grond niets voor voelde alleen in het kamp te blijven terwijl wij misschien een spannend avontuur zouden beleven.

— Boby, zei Norbert, vooraleer wij weggingen, indien er onraad is fluit je drie keer, begrepen?

Norbert zei dit heel ernstig. Wij kwamen er een beetje van onder de indruk. Ik zat naast Hugo in de boom waar hij die morgen nog zijn oorlogskreet had geslaakt. De andere vrienden zaten een beetje verder links van ons. Wij bewogen niet, wij spraken niet, wij speurden de grote vijver af en spitsten de oren. De nacht was donker, slechts nu en dan viel er een klad maanlicht op de boot en op de roerloze hengelaar. Het minste gerucht deed ons opschrikken.

Vijftien minuten voor tien... Vijf minuten voor tien... Tien uur.

— De hengelaar heeft bewogen! fluisterde Hugo plotseling en greep mijn arm vast.

Niet waar! riep Norbert. Stilte!

Ik zag de mannequin nu ook bewegen en ik zou gezworen hebben dat de boot heel langzaam naar de overkant van de vijver dreef. Dat was natuurlijk gezichtsbedrog. Het was van opwinding dat wij de boot zagen bewegen. Het was twintig na tien, toen Norbert plotseling riep:

— Jongens, naar het kamp en vlug wat.

— Waarom? Heb je misschien het sein van Boby gehoord?

— Neen, maar die geschiedenis komt mij zeer verdacht voor. Looppas en wees vooral stil!

Wij hadden de helft van de weg afgelegd toen wij een twintigtal meter voor ons plotseling drie keer hoorden fluiten.

(Draai om)

DE WACHT BIJ DE VIJVER

(VERVOLG VAN BLADZIJDE 25)

BEN jij dat, Boby ? riep Norbert met gedempte stem.

— Ja, blijf staan, ik kom.

Boby liep op ons toe, dat was zijn gewoonte niet en daaraan alléén kon men merken dat er iets ernstigs aan de hand was.

— Ze zijn teruggekomen !

— Wie ?

— Wel, de onbekende van gister en de man die in de auto was blijven zitten. Hun auto naderde met gedoofde lichten en stopte voor de oude poort van de tuin. Dan zijn ze naar het huis toe gelopen...

— En waarom heb je niet gefloten ?

— Ho, ik wou weten wat ze uithaalden. Zie je, ik was niet in huis. Ik had mij buiten tegen de muur opgesteld. Ze zijn eerst voorzichtig rond het huis geslopen om te zien of er niemand was en dan grinnikte de man met zijn lelijke tronie : « Haha ! onze list is geslaagd. Die idioten staan op wacht bij de visser ! » Ze zijn naar de kelder gegaan. Ze bleven er een hele tijd en hebben er, naar ik horen kon, een hele boel stenen en ijzer omgewoeld. Ze kwamen terug en droegen zware zakken, zeer zware zakken want ze konden er haast niet mee lopen. Vier of vijf keer zijn ze terug in de kelder afgedaald om zakken te halen. Daarna zijn ze met gedoofde lichten weggereden...

— Weet je in welke richting ? vroeg Norbert.

— In de richting van Bouillon.

— Dan moeten wij de gendarmerie onmiddellijk verwittigen. Zou je de auto kunnen beschrijven ?

— Ho ja. Ik heb zelfs het nummer, en nog meer ik heb een postzegel onder het linker weglicht gekleefd. Ze zullen dit nooit opmerken en het is een fijn herkenningsteken, vinden jullie niet ?

Wij feliciteerden Boby luidruchtig.

— Kom, jongens, naar het dorp ! schreeuwde Norbert.

En wij liepen zo vlug we konden het woud door naar het kleine, slapende dorp...

★

MISSCHIEN heb je de rest van dit avontuur in de kranten gelezen. Inderdaad, de dieven die verschillende waardevolle voorwerpen uit kerken hadden gestolen, werden aangehouden op het ogenblik dat zij de grens wilden oversteken. Toen de gendarmen hen het teken gaven te stoppen, gehoorzaamden zij. De twee gangsters voelden zich absoluut gerust, want zij hadden hun voorzorgen genomen, en hun kostbare lading reeds verborgen bij een vriend. Ze hadden niet de moeite genomen van wagen te verwisselen, of hun nummerplaat te veranderen en bovendien zat de postzegel van Boby nog stevig onder het linker weglicht. De gangsters vielen al vlug door de mand en legden volledige bekentenissen af.

Een krant bracht een foto van de grote vijver met daarin de boot en de roerloze visser. De reporter had onze groep graag gefotografeerd, maar Norbert wou daarvan niet weten, en dat was nog maar best.

Wij hadden in ieder geval een heerlijke, onvergetelijke vakantie gehad !...

DE POS

DWARS OVER SNEEUW EN IJS

SEDERT 1952 verbinden de vliegtuigen van de Scandinavian Airways Kopenhagen met Los Angeles dwars over de Noordpool. Men denkt er thans ernstig aan Amerika met Zuid Australië te verbinden over de Zuidpool. Deze weg is 8.000 km minder lang dan die welke Amerika met Zuid Australië over het verre Oosten verbindt. De Scandinavische landen koesteren het plan hun kampioenen voor de Olympische Spelen, welke dit jaar te Melbourne worden gehouden, over deze weg te laten reizen. Men bestudeert sommige plaatsen van de Zuidpool grondig met het doel een vast landingsterrein te vinden voor de vliegtuigen welke in de toekomst regelmatig deze reisroute zullen nemen.

NIEUWS IN

● Een dagblad van Mün chen liet een oplage drul ken geparfumeerd m Keuls Water. Of het dag blad daarom ook meer g lezen werd ?

● In Duitsland kwam een tandpasta op de marl waarin oranje- of framb zensap gemengd is. Me mag deze tandpasta, spe ciaal bestemd voor kleute die een hekel hebben aa tandenpoetsen, gerust o eten. Smakelijk !

RUNDVEE ZONDER HORENS

DE koeien en de ossen van Groot-Brittannië zullen in de toekomst geen horens meer dragen, aldus beslisten de veekwekers. Ieder jaar gebeuren er op de hoeven honderden ongelukken die allen te wijten zijn aan de horens van het rundvee. Bovendien kwetsen de dieren elkaar, vooral dan op de weg naar het slachthuis. Vele stukken vlees kunnen daarom niet aan de verbruiker verkocht en moeten bij de afval gegooid worden. Er is slechts één middel, aldus de veekwekers, om ongelukken en kwetsuren te vermijden, en dat is : weg met de horens !

Of de runderen dit echter zo prettig zullen vinden is een andere vraag.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK :

HEB JE GEDULD ?

30 PUNTEN : *Prachtig ! Je bent werkelijk een engel van geduld ! Je kan in alle omstandigheden je kalmte en je geduld bewaren. Bravo !*

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : *Je hebt veel geduld maar het hangt een beetje af van je stemming. Dat is heel normaal, en ik wil je daarvoor geen standje maken, te meer daar ik veel minder geduld heb dan jij !*

VAN 18 TOT 23 PUNTEN : *Niemand wacht graag. Niemand verliest graag zijn tijd. Het beste is terwijl je wacht iets te doen, je bezig houden. Het helpt niets je op te winden in dit geval.*

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : *Je hebt zeer weinig geduld. Tracht in het vervolg kalmer te blijven.*

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : *Neen, ik durf je er geen verwijt van maken, want ik heb zelf heel weinig geduld, dus...*

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : *Wie geduld heeft zal het ver brengen. Denk daar een keer aan. Oudere mensen hebben soms meer geduld omdat zij meer ervaring hebben dan de jeugd. Leg je er eens speciaal op toe geduld te oefenen.*

GEEN GESCHENKEN !

EEN politiehond slaagde er in enkele schelmen, die in een belangrijke Londense fabriek wilden binnenbreken, bij de lurven te pakken en in bedwang te houden tot z'n meester, een politieagent, kwam. De dieven werden ingerekend en de direktie van de fabriek zond een groot pak worsten aan de hond. De politie weigerde het pak en gaf als reden op : « De politiehonden zijn ambtenaren en mogen geen geschenken aannemen..»

NIETS GEHOORD !

EEN half uur moesten de buren op de deur van de slaapkamer trommelen eer de winkelier open maakte. « Man, schreeuwden de buren, er zijn dieven langs je voordeur binnengedrongen en hebben de brandkast in je winkel met dynamiet laten springen ! » — « Ik sliep, ik heb niets gehoord », zei de winkelier.

Tiljon

HET KORT

● Voor de oorlog was Duitsland de grootste producent van harmonika's. Thans zijn de Japanners met deze titel gaan lopen. Naar verluidt zijn de harmonika's meer en meer in trek !

● Het laatste snufje : hoedjes in plastiek ! Men kan ze in een handtas steken, ze kreuken of scheuren niet. Hoera voor die plastiekhoedjes !

EEN REUSACHTIGE HEKSENKETEL

DE Amerikanen ontdekten aan de Zuidpool een luchtzone die zij de naam Heksenketel hebben gegeven, omdat het daar is dat, volgens hen, de atmosferische storingen, met andere woorden, het slecht weer gevormd wordt. Deze reusachtige heksenketel bevindt zich tussen Victorialand en Wilkesland. De meteorologen zullen in hun nopjes zijn met deze ontdekking. Zij kunnen nu inderdaad de vorming van de winden bestuderen die over het grootste deel van de aarde waaien en slecht weer veroorzaken.

JE MOET SLIM WEZEN...

DIT is een foto uit de film van commandant Cousteau « De Wereld van de Stilte » die, zoals je misschien weet, diep in zee werd opgenomen. Cousteau kon het leven gadeslaan van veel vreemdsoortige vissen, o.m. van de tetrodon die je hier ziet. Als de tetrodon aangevallen wordt, dan blaast hij zich op en wel zodanig dat hij bijna rond is. Geen enkele grote vis kan hem nu nog door het keelgat krijgen ! Puik verdedigingssysteem, nietwaar ?

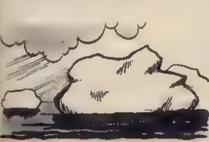
DE INSEKTEN HOUDEN ZICH TAAI !

MET DDT kan men heel wat bereiken, maar de insekten uitroeien met dit produkt is een onmogelijk iets. Inderdaad, een deel van de insekten sterft er van, maar een deel houdt zich taai en blijft in leven. Ze zijn dan als het ware gevaccineerd en goed bestand tegen een dubbele of driedubbele dosis DDT. In de tropische gebieden waar vliegen, muggen, vlooien, enz., krioelen en dragers zijn van tyfus en andere ongewenste ziekten, is dit natuurlijk een ramp. De geleerden moeten er iets anders op vinden om hen uit te roeien....

ZE ZIJN OEROUD

DRIE geleerden zijn er in geslaagd de luchtbellen, opgesloten in de ijsberg sedert zijn vorming, te analyseren. Van zes ijsbergen die langs de Hudsonstraat afdreven, kon men met zekerheid de ouderdom bepalen. Twee van de zes werden een miljoen jaar geleden gevormd.

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

SCHUINE LETTERS

NIET iedereen maakt zijn letters boven en onder de lijn horizontaal, d.w.z. recht. Er zijn mensen die ze schuin maken en die aan iedere letter ook nog een schuine pennetrek toevoegen.

Een schuine pennetrek aan de letter verraadt steeds opwinding. Men kan deze schuine pennetrekken meest merken aan de t. Het streepje van de t is immers een teken van wilskracht. Loopt dit schuin betekent dit, dat de schrijver dikwijls opgewonden is.

Indien de pennetrek schuin naar omhoog loopt, is dit een teken van optimisme en ijver (tekening 1).

Wanneer de schuine lijn naar beneden loopt is dit een teken van pessimisme. Het is iemand die vlug de moed verliest (tekening 2).

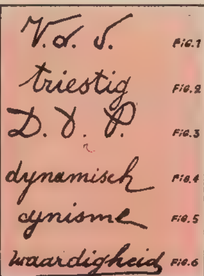
Soms lopen deze pennetrekken achterwaarts, links naar omhoog. Je hebt te doen met iemand die koud is, met iemand die alles behalve kameraadschappelijk aangelegd is (tekening 3).

De pennetrek die links naar beneden loopt is afkomstig van iemand die graag zou reageren, doch daarvoor te zwak is. Ze drukken ook een zekere verbetering uit.

Ook aan de letters onder de lijn kan er een schuinse pennetrek worden toegevoegd. Wanneer hij naar rechts toe loopt, betekent dit beweging. Ze zijn afkomstig van iemand die dynamisch is (tekening 4).

Een dikke pennetrek die recht naar beneden toe loopt verraadt een zeker cynisme (tekening 5).

En dan is er de pennetrek die onder de lijn links naar beneden loopt. Deze pennetrek is afkomstig van een man die geen vlekje op zijn reputatie duldt en ook geen vlekje op zijn pak. De pennetrek drukt waardigheid uit.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655 389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105 — F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

DEVEA

• **Oplage gekontroleerd door Devea.**

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Magon heeft een afspraak met Tlalak, koning van de barbaren. Hij neemt slechts die phulos mee, waarop hij in alle omstandigheden rekenen kan.

Zodra onze zaak afgehandeld is, moeten wij ons bij verrassing meester maken van Omegara en verhinderen dat het garnizoen alarm geeft. Als Omegara gevallen is, ligt voor ons de weg naar de hoofdstad open.

Omegara zal niet eens weerstand bieden! Wij hebben de hand gelegd op hun wapens en op de atoomcentrale. Bovendien heeft die lange vrede onze landgenoten zwak gemaakt. Wij zullen met hen niet veel last hebben!

De groten bronzen poort, die de ingang van Atlantis afsluit komt in het gezicht.

Magon stapt uit zijn wagen en legt zijn hand op een van de schijven die de grote poort versieren. Er straalt een licht uit de schijf.

Het gebaar van Magon brengt een fotoelectrische cel in werking die de vingerafdrukken van de leden van de hoge raad, die tevoren opgenomen werden, identifieert. De poort gaat onmiddellijk open en een diepe afgrond wordt zichtbaar.

Vijf phulos blijven hier en trekken de wacht op!

Goed heer!

Een ogenblik later vliegt de wagen met zijn lijfwacht over de afgrond om door te dringen in het verboden gebied.

Voorzichtig rijdt de wagen langs de muren, verlicht door orikhalkos. De streek wordt langsom woester en vijandiger. De phulos verdubbelen hun waakzaamheid.

Ik meen dat wij nu bijna aan het kruispunt van het Dik Hoofd zijn.

Op hetzelfde ogenblik deelt Kafit per radio een boodschap mee:

Hallo! Hier Kafit! Drie krijgers wachten ons op aan het kruispunt.

Inderdaad. Aan de voet van een reusachtige monoliet, vlak bij de weg die naar het land van de Barbaren loopt, staan drie krijgers. Ze staren onverschillig naar de Atlanten...

Vrede zij met U, o chef! Wij hebben het bevel u naar de grote koning Tlalak te brengen. Onze koning vraagt dat slechts drie lijfwachten u zouden vergezellen.

Ja, dat kon ik wel denken!

Ga niet, heer, het is een valstrik!

Te laat! Wij kunnen niet meer terug! Blijf hier bij de pantserwagen en wees gereed om in te grijpen als ik het sein geef! Kafit en twee van zijn beste planos vergezellen mij

Reken op mij!

Toon mij de weg, maar pas op als jullie mij verraden!

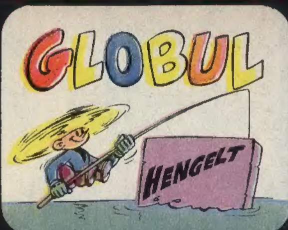
Wij zijn geen verraders, grote chef!

Zonder er nog een woord aan toe te voegen, slaan de krijgers een zeer hobbelige weg in. Magon en zijn gezellen volgen hen op de voet...

Onze TEKEN-FILM

door

TIBET

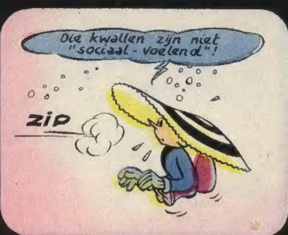

BOF

In orde!

Zo! Nu kan mijn wasgoed drogen!

Die heeft beslist onder een pletrol gelegen!

Pas op "parasol", of ik snijd je aan stukken!
TSIK

Wat?... Ik een "parasol"!... Dat zal ik je betaald zetten!

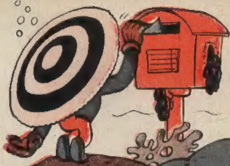

SLUP!

Poste restante

?

Hebben "ze" je ook "ontvoerd"?... Ha! Ik was zo gelukkig op Hawaï!...

?

Waarom ga je dan niet terug!...

Onmogelijk! Wij zitten hier opgesloten in dit aquarium! Ik zal het je tonen!

Kijk! Ze hebben de uitgang met een stop dicht gemaakt!

Zelfs "Pinneus" kan die stop er niet uithalen!

Wie is "Pinneus"?

De zwaardvis!.. De terreur van de zee!

HULP!...

Goed! Wel, verdedig je zo je een echte man... pardon! een echte vis bent!

Opgepast!

En nu leer ik je een degenstoot die je nog niet kent!

Ha! Het pakt niet!... Die heeft voorzeker "Het Geheim van de zwaardvis gelezen!

En deze degenstoot noemt men gewoonlijk de draaispit.

BZNNNNN

Een weinig later...

Ik heb eindelijk beet!

PLOF!

?!

EINDE

Volgende week :

JAAKSKE

MET DE TOVERFLUIT